

1 януарий, четвъртъкъ. Католишка нова година. Сега имамъ двойни празници; дворецътъ празнува тукашнитъ. Искахъ да телеграфирамъ на Напръстекъ, но се отказахъ, телеграмитъ отиватъ бавно, може би ще пристигнатъ късно. Разписахъ се въ книгата за поздравления на княза. Грековъ, Начовичъ, Балабановъ, Кикеровъ, Моравеновъ бѣха у княза. Стоиловъ и Hodge отъ името на княза отидоха у всички агенти, като оставиха картички, азъ сѣщо ходихъ у агентитъ, у дома намѣрихъ картичкитъ на английския и нѣмския агенти. На обѣдъ видѣхъ отъ далече нѣмския офицеринъ Köhler, внукъ на Albedyll, шефъ на военната канцелария на германския императоръ, който е приетъ на изпитание въ шуменската кавалерия. — За малко прескочихъ въ министерството, Климентъ не дойде. Отидохъ у Хранова въ канцеларията. Следъ пладне бѣхъ у дома самичкъ, нареждахъ си куфаритъ, papers and moneys [книжата и паритъ], охота къмъ „at home“ [да си стоя въ къщи]. Вечерта отидохъ у Стоилова. Покръстихме Помянова „Priapote“. На вечеря, намѣрихъ Начовича, Бошнякова и Панайотъ Хитова — малъкъ съ шарена коса човѣкъ, съ огромни мустаци, скромно изражение, замислени очи, незначителна външность (бѣше облѣченъ à la franca); билъ въ Сливенъ; дошълъ тукъ отъ Русчукъ за служба, уменъ човѣкъ, консерваторъ. Казахъ му, че съмъ превелъ неговитъ спомени на чешки; иска да напише продължението имъ. Говори за Стамболова (Начовичъ за Ески Заара, Самоводенъ), за дѣдо Цеко (Панайотъ гледа на него отъ високо, Цеко никога не е влизалъ въ огъня, Hanswurst [палячо]), за селянитъ и понятието държава — данъци, войска, за отношенията въ Румелия, за положението на София и т. н. Уменъ човѣкъ, зрѣлъ, природенъ разсѣдкъ — би билъ добъръ народенъ представител, conservativer Bauernführer [консервативенъ селски водачъ]. Следъ вечеря отидохъ у Климента, гдето бѣше и страшниятъ дървенъ Кировъ (entêté [виrhoглавъ]), съ библиотечния правилникъ. Двама чиновника въ вторникъ си лепнали плѣ-

Георги Кировъ